

Határtalanul határokon túl...

A Szent László ÁMK nyolcosztályos gimnáziumának hetedik évfolyamosai március 18-20-ig három igen tartalmas napot tölthetett el Vajdaságban a Határtalanul programnak köszönhetően. Az utazásra már előre felkészítettük magunkat szellemi, lelki tekintetben.

Az indulás zökkenőmentes volt, így a röszkei határátkelőnél viszonylag gyors tempóban átjutottunk.

Legelső megállónk Zentán volt, ahol megnézhattuk a Városházát és a tornyában lévő zentai csata kiállítást. *A zentai Városháza a település egyik legrégebbi, leglátványosabb épülete, az összes itt élő polgár számára sokat jelent, és a város lelkét, múltját és jelenét szimbolizálja. Az épület 1912–1914 között készült, tervezője Kovács Frigyes budapesti műépítész.* (<http://ertektar.rs/ertektar/ertek/A-zentai-Varoshaza-epulete/157>)

Zenta után Csantavér következett, ahol a gyönyörű, monumentális Pádui Szent Antal templomot tekinthetünk meg. *A neoromán stílusú építményt 1929-ben Molcer Károly mérnök tervei alapján emelték az 1815-ben épült régi templom helyén. A három kupolával ékesített templom 42 méter magas központi kupolája már több kilométer távolságból látható. Kereszt alakú, 47,5 méter hosszú és 34,5 méter széles hajója, valamint mennyezetének belső kiképzése monumentális és harmonikus építészeti egységet alkot.* (<https://bagyinszki.eu/archives/5361>)

Ezután Szabadka nevezetességeit csodáltuk meg. Megnézhettük az 1912-ben épült hatalmas, szabadkai Városházát, a Népszínházat, sétálhattunk a szabadkai korzó csodás homlokzatú, belső udvarokkal rendelkező szecessziós épületei között. Megtekintettük az izgalmas múltú, ám máig csodás Raichle palotát. Megnéztük Kosztolányi Dezső egész alakos és mellszobrait szobrát. Kosztolányi abba a gimnáziumba járt, amely előtt emlékműve elhelyezésre került, édesapja pedig ezen gimnázium igazgatója volt. *2014. március 28-án avatták fel Szabadkán Kosztolányi Dezső egészalakos, Szarapka Tibor által alkotott bronzszobrát. Elnevezése: a Gimnazista. A félkör átmérőjének közepénél helyezkedik el a fiatal Kosztolányi életnagyságú szobra, amelynek háta mögött egy görög π betűre emlékeztető kapu áll – a gimnázium kapuja. A szoborhoz néhány lépcsőfok vezet. Ezeknek átellenben pedig az*

író-költő korábbi, 1985-ben emelt mellszobra áll. A két műfajú, Kosztolányi két különböző életkorát megjelenítő szobra tehát farkasszemet néz egymással.
(<https://znsz.blog.hu/2014/10/27/egy>)

Fárasztó, ám élményekkel teli napunk zárásaként Tóthfaluba érkeztünk, ahol első éjszakai szállásunkat foglalhattuk el. A falu kialakulása – amint a neve is mutatja – Tóth József néhai földbirtokosnak köszönhető, aki birtoka egy részét tanyája közelében részben kiosztotta, részben eladta házhelyekként napszámosainak és egyéb föld nélküli lakosoknak. A település lakossága színmagyar.

Másnap reggeli után Törökbecsére indultunk. Látogatást tettünk a település általános iskolájában, ahol kifejezetten jó, baráti hangulatban töltöttük az időnket. A fiúk rögtön indultak is az udvarra focizni a helyi iskola diákjaival. A lányok pedig a lelátón foglaltak helyet, ahonnan tapssal bíztatták a góllövőket.

Következő úticélunk a péterváradai erődrendszer volt. Itt bejárhattuk a vár alagútjait és megcsodálhattuk a gyönyörű kilátást a Dunára és Újvidékre. Irodalmi olvasmányainkból szerzett tudásunkhoz és történelmi tanulmányainkhoz erőteljes alapként járul hozzá ez a látogatás. A második napot Delibláton zártuk, ahol terített asztal fogadott bennünket, majd három külön csoportban elfoglaltuk a szállásunkat.

A harmadik napot kiadós reggelivel kezdtük, majd buszra szálltunk. Szendrő hatalmas erődítményét ismertük meg. A szendrői vár középkori erődítmény, amely a középkorban a szerb állam ideiglenes fővárosaként szolgált.

A háromszög alaprajzú vár 1427 és 1439 között épült Brankovics György szerb despota parancsára, hogy ezzel pótolja a magyarok által elfoglalt Nándorfehérvárt. Az erődöt 1439-ben, majd 1459-ben elfoglaló Oszmán Birodalom később még tovább erősítette a védműveket.

A szendrői vár a bizánci hagyományok szerint épült monumentális komplexum, amely Konstantinápoly falainak mintájára készült.[31] Bár a falak alapjait nem szándékozták vízszint alá süllyeszteni, mégis vízi erődítménynek számított, mivel egykor teljesen víz vette körül. Az erőd befejezése után katonai jelentősége csökkent, így kevés szerkezeti változtatás történt az évszázadok alatt, ennek eredményeként az eredeti építészeti stílus a mai napig fennmaradt. (https://hu.wikipedia.org/wiki/Szendr%C5%91i_v%C3%A1r).

Utunk Belgrádba, pontosabban a nándorfehérvári erődbe vezetett. A magyar történelem egyik igazán emblematikus helyszíne ez. Csodás természeti környezetben, két folyó összefolyásánál fekszik. Még a diákokat is hatalmába kerítette az a különös érzés, mely vélhetően minden erre járó magyar embert megával ragad, amikor végigsétál azokon a várfalakon, ahol évszázadokkal ezelőtt esztendővel élethalál harcot vívtak a vár magyar védői a többszörös túlerőben lévő oszmán sereggel, hogy megvédjék az országot és egyben a keresztény

Európa kapuját. Az itt kivívott győzelem mintegy hetven esztendőre megállította a törökök további európai terjeszkedését és Magyarország meghódítására irányuló törekvéseit.

E három tartalmas nap után már csak a hazaút várt ránk. A határátkelés Tompánál történt, mely viszonylag gyors és problémamentes volt.

A kirándulásról hazatérve, a feldolgozó órán, egymás szavába vágva elevenítettük fel a kirándulás legszebb, legmeglepőbb, legmeghatározóbb pillanatait. Az élménybeszámolóban segítségünkre volt az Okosdoboz weboldala, amit egyébként is szívesen használunk a tanórák színesítésére.